

kunne blive baade Lærere og Lærlinge, medens derimod Fastholdelsen af Forslaget let kunde have til Følge, at alle de andre Ting, der ellers naaes ved Lovforslaget, ikke naaedes. Endelig er der af det ærede Medlem — det staar jo, som ærede Medlemmer mulig have læst i Betænkningen, og det er noget af det, der kan bruges, ligesom ogsaa hele det ærede Medlems første Foredrag egentlig ikke var saa meget talt her i Salen som ud ad Vinduerne — peget paa de 15 ny Embeder, der blev betegnede som en Lønningsstigning af 33—50,000 Kr. Dette forhold sig ikke ganske saa. I alt Fald, lige saa plump det vilde være at nægte, at der er 15 ny Embeder, lige saa — jeg vil ikke sige plump, det er et grimt Ord, men lige saa — ubehørdigt er det at ville stille en saadan Sætning op og søge at ville give det Udseende af, at det er de 15 ny oprettede Embeder, der her komme og fordrer saa store forøgede Udgifter. Sagen er nemlig den, at den Lønningsforhøjelse, der kommer, er for Folk, der allerede ere i Virksomhed og saa Løn, saaledes at de 15 Timelærere, som nu ville gaa over til at blive Adjunker og nu staa i 1,530 Kr., ville ved vort Forslag faa 1,800 Kr. Det er en Forhøjelse af 270 Kr. pr. Lærer, altsaa i alt 4050 Kr. De 4 ældste Adjunker staa nu i 2,780 Kr. og ville faa 3000 Kr., altsaa en Forhøjelse pr Lærer af 220 Kr. Med andre Ord, det bliver ikke 33—50,000 Kr., men 4,930 Kr. Vil man endelig tage Hensyn til — hvad Opfattelsen af Betænkningen synes at kunne drage ind med — Lønningsstigningen i det hele op over, da er det noget, som er anerkendt fra alle Sider, at en saadan Lønningsstigning bør finde Sted, og det vil alt i alt andrage noget over 20,000 Kr., mellem 150—200 Kr. for hver Lærer ved den Institution, der her er Tale om. Det ser altsaa ikke ganske saadan ud, som det ærede Medlem angav, med de femten ny Embeder og de store Summer, som deraf vilde flyde. Sagen er, at man har anset det for rimeligt at faa nogle flere faste Embeder, efter at Læringtonallet i Skolerne var steget, som det er. Naar det er saa, at Lærertallet i Forhold til Læringtonallet i 1870—71 var som 1:8, i 1880—81 som 1:10, i 1890—91 som 1:13, var der Grund til at gaa til noget større Tal af faste Lærere. Naar man ikke er gaaet saa vidt, som den højstærkede Minister vilde, ligger det i, at vi have Tro til og Haab om, at Læringtonallet skal aftage noget, og hvis det skulde blive Tilfældet, vilde det være ønskeligt i alt Fald at have nogle Timelærere, som man lettere kunde komme af med end med faste Lærere, der vilde blive ved at tynge

paa Skolen, selv om de ikke vare nødvendige. Derfor have vi foreslaaet at lade de 25 Timelærere gaa ned til 10. Jeg ved ikke, hvorfor den ærede Minister tidligere talte om 23 og 8. Der har her været nogen Væksen i Oplysningerne fra Ministerbordet, i det ene Tilfælde have vi faaet Tallet opgivet paa en Maade, i et andet paa en anden Maade, men jeg har dog opfattet det, som om det rette Tal var 25 og 10.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Goss): Maa jeg med det samme sige, at det var 25 og 10, da Lovforslaget blev frebet, og da disse Oplysninger bleve meddelte, men det er siden den Tid blevet reduceret paa Grund af Formindskelsen af Elevantallet, saa det nu er 23 og 8.

R. Nielsen: Ja, det er jo et Bevis for, at vi her have ramt det rette, at der nu er Plads for en saadan Reduktion. Der er ikke nogen Grund til at dvæle ved Spørgsmaalet om Redlæggelsen af Skoler, idet man ikke har fastholdt Forslag i saa Henseende. Hvad angaar de 27 Timer og Betalingen derfor, er det jo sikkert nok, at hvis man vedtager de Lønninger, vi foreslaa, og samtidig fastholder Fordringerne om 27 ugentlige Timer, saa vil ganske sikkert den Tilstand indtræde, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valokres (Scharling) nævnte, og Følgen vil ganske vist blive den, at det ikke bliver nogen Lønningsforhøjelse, der gives, for flere af Alderstrinernes Vedkommende, og at Beløbet for de enkelte, for hvem det bliver en saadan, vil gaa med til den pligtmæssige Enteforsørgelse og maaste ikke en Gang vil staa til dertil; man maa vel altsaa indrømme, at det i Virkeligheden bliver en Reduktion. Dette har dog ikke personlig for mig været det væsentlige, men der er et andet Moment, der kommer til at faa en væsentlig Indflydelse foruden dette. Det blev sagt nu af det ærede Medlem for Vejle Amts 6te Valokres, at det, at man skulde give Ekstrabetaling, kunde sætte i Forlegenhed inden for Skolen og vække Misnøje mellem Lærerne indbyrdes. Jeg har tværtimod hørt af Rektorer, at de vare meget betænkelige ved at faa en Lov, hvorefter der ikke var Bøge til Ekstrabetaling for Ekstratimer, thi Følgen deraf vilde blive, at den Lærer, hvem der blev paalagt saadant Ekstraarbejde uden Ekstrabetaling, kunde betragte sig som Udstud. Naar man hermed sammenligner Lovforslaget om Seminarierne, der fastholder 30 Timer, saa fastsættes disse 30 Timer fra alle Sider i